

VII.D.09. WAPENSTILSTAND

Het bevrijdingsoffensief startte op 28 sept. 1918. Op een week waren de troepen reeds 18 km vooruitgekomen en werden er 6.000 gevangenen gemaakt. Het offensief herbegon op 14 okt. Roeselare en Torhout werden ingenomen. De kust was bevrijd op 17 oktober en Brugge kwam in 't zicht.

Op 29 okt. was er een opstand bij de matrozen te Kiel in Duitsland. Op 07 nov. 1918 vroeg een Duitse commissie, zonder vertegenwoordiger van het legercommando, onderhandelingen met opperbevelhebber Foch. De besprekingen begonnen op 08 nov. in een spoorwegwagon in het bos van Compiègne en eindigden op 11 nov. te 05.00u met een wapenstilstand. De wapens zouden stilvallen op 11 nov. te 11.00u. De Duitsers hadden 14 dagen tijd tot 25 nov. om België te verlaten.

Ondertussen had keizer Willem II op 08 nov. asiel aangevraagd in Spa en op 09 nov. vluchtte hij naar het neutrale Nederland, waar hij verbleef tot aan zijn dood.

Op 11 nov. 1918 lag het front op de lijn Gent-Bergen-Sedan-Verdun. De aftrekkende en tuchtloze Duitse troepen zagen er vermoeid uit en gekenmerkt door de grote haast die zij aan de dag legden om terug in de heimat te geraken. Er heerste ordeloosheid in de rangen en zeker angst bij de officieren. Soldaten verkochten al wat ze konden ontberen, onverschillig of het hun persoonlijk of het leger toebehoorde. Het was een lange sliert van voetvolk in rijen van zes, paarden, auto's, vrachtauto's, kanonwagens en boerenkarren. Overal zag men loslopende paarden, veulens, ezels en muilezels. Boerenwagens werden geleid door de eigenaars, die daartoe gedwongen werden.

De verliezers werden opgevolgd door de Belgische 3e divisie onder leiding van luitenant-generaal Jacques, die via Leuven, Tienen en St-Truiden naar Luik trok. Als blijk van waardering en achting werden de straten versierd en hing de driekleur aan de huizen.

De bevolking zong en danste van vreugde. Woekeraars, die zich verrijkt hadden met de ellende van anderen kregen klappen. De vrouwen, die met de Duitsers meegeheuld hadden, werden kaalgeschoren. Op 22 nov. 1914 was de vijand uit Brustem weg. Een kanon werd achtergelaten en stond jarenlang naast het gemeentehuis.

De oorlog was beëindigd, maar er waren duizenden werklozen en kinderen, die opgroeiden in armoede. Veel frontsoldaten kwijnden weg als slachtoffer van het stikgas. De oorlog had het leven gekost aan negen miljoen soldaten en burgers, waaronder ongeveer 41.000 Belgen.

Saffraanberg werd ingericht als hersteloord voor verminkte oorlogsslachtoffers.